

Agustí Cerdà President d'Esquerra Republicana del País Valencià

“És l'hora de plantejar l'estat valencià”

OPTIMISME • “Catalunya és un model a seguir, i si aconsegueix la independència tindrà molta influència al País Valencià”

Tere Rodríguez
VALENCIA

F I País Valencià ha viscut amb molta intensitat i expectació els últims moviments de

talunya és un model i, si aconsegueix la independència, poca o molta influència tindrà al País Valencià. L'Estat espanyol voldrà intervenir en l'afer i tractarà que no passe de Vinaròs.

Insinua la creació d'un estat valencià?
Sí, malgrat que algú puga pensar que és una utopia. Fa vint anys també ho pensaven de Catalunya i després d'aquest temps hem demostrat que no

CARTA OBERTA A AGUSTÍ CERDÀ

Carta oberta a **Agustí Cerdà**, afiliat a Esquerra Republicana de Catalunya - *Esquerra* i responsable de la Federació Regional del País Valencià, federació regional número 10 de les dotze que l'article 22 dels estatuts del seu partit defineix; regió aquesta, el País Valencià, que està a la mateixa nivell que la primera: la Regió Metropolitana de Barcelona, i que la darrera, la dotze: la Regió del Penedès. Sobre aquesta regió número 10, també podem llegir en l'article 23 dels estatuts d'ERC que:

En el cas de la federació territorial del País Valencià, la marca social i electoral d'Esquerra Republicana de Catalunya serà Esquerra Republicana del País Valencià (ERPV).

Benvolgut, malgrat les discrepàncies, Agustí,

El passat dissabte 6 d'octubre vam llegir una entrevista que et va fer una periodista catalana a *EL PUNT-AVUI* amb el titular següent atribuït a les teues paraules: “És hora de plantejar l'Estat valencià”. L'entrevista, malgrat algunes incoherències internes sintàctiques que no creiem teues, sinó més aviat a defectes de transcripció o interpretació de la periodista, reflecteix prou bé el missatge del titular.

Nosaltres, independentistes valencians que estem per l'Estat valencià, per la República Valenciana, per una Constitució valenciana per damunt la qual no pot haver-n'hi una altra, valorem com cal aquesta presa de posició teua que ja vas albirar en el teu treball *D'un país que ja anem fent*. I diem que la valorem com cal perquè, i tu seràs més conscient que nosaltres, entra en contradicció amb allò que planteja el teu partit.

Concretament, l'article 1 dels estatuts d'ERC comença així:

*Esquerra Republicana de Catalunya (ERC) és un partit polític fundat el 1931 que propugna la unitat territorial i la independència de la Nació Catalana, de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó, mitjançant la construcció **d'un estat** propi en el marc europeu i l'assoliment d'una societat justa i solidària, sense desigualtats entre les persones i els territoris. [...]*

És a dir, **un Estat**, entenem un Estat català, que ens inclou a nosaltres els valencians com una part regional del qual i que, fent una concatenació d'allò que diu l'article 2 dels estatuts del teu partit, tindrà com a capital d'aquest Estat la ciutat de Barcelona. Res a objectar en la defensa de les idees, com a republicans i demòcrates ho respectem encara que no ho compartim. És, el d'ERC i la resta de partits catalans independentistes, el mateix esquema respecte a nosaltres els valencians dels que defensen l'Estat espanyol, encara que en aquest cas des de 1707 ja el tenim imposat. El teu partit i la resta de partits independentistes catalans encara no. Però la filosofia és la mateixa: negar-nos al valencians, d'Oriola a Vinaròs, la capacitat de ser sobirans i tindre el nostre Estat valencià, lliure i sobirà, a Europa i el món.

Tu, com a valencià que vius ací i no allà, amb la teua afirmació: “És hora de plantejar l'Estat valencià” has evidenciat la contradicció.

Només resta que actues en conseqüència.

O aconsegueixes que el teu partit modifique la concepció conservadora del dinàstic Prat de la Riba i s'aculla a la concepció republicana i demòcrata d'Antoni Rovira i Virgili, o, si vols ser conseqüent i contribuir a l'alliberament de l'actual Comunitat Valenciana, el nostre antic Regne de València i modernament País Valencià, dels seus ocupants, per a assolir l'Estat valencià, la República Valenciana i una Constitució valenciana per damunt la qual no pot haver-n'hi una altra, llavors hauràs de deixar el teu partit i acostar-te a nosaltres, tu i la resta de valencians que t'envolten i pensen com tu.

Perquè tots encara serem pocs per a assolir l'alliberament!

Josep Velasco i Santamaría, president d'Esquerra Nacionalista Valenciana
Víctor Baeta i Subias, coordinador de Repùblica Valenciana / Partit Valencianista Europeu

Ciutat de València, 14 d'octubre de 2011

19 maig 2012

ENV i RV/PVE reprenen la coordinació política del sobiranisme valencià republicà. En paraules del seu portaveu Josep Velasco recomanen als valencians, d'Oriola a Vinaròs, prudència amb les seues relacions amb les entitats financeres espanyoles i animen als impositor i estalviadors valencians a que s'agrupen i coordinen per a millor actuar en la defensa dels seus interessos

Filed under: [General](#) — ANNA_J.Algarra @ 2:02 [Edita això](#)

Josep Velasco portaveu de la coordinadora política formada per ENV (Esquerra Nacionalista Valenciana) i RV/PVE (República Valenciana/Partit Valencianista Europeu) al final de la reunió mantinguda el divendres 18 de maig ha fet les següents declaracions:

"ENV i RV/PVE hem decidit reprendre la coordinació política del sobiranisme valencià republicà que havia estat ajornada des de les eleccions a les Corts Valencianes d'abril del 2011. En aquesta primera reunió hem analitzat la irresponsabilitat, històrica i sistèmica, de l'Estat espanyol respecte a la política econòmica i l'abandó de la responsabilitat financera. Davant d'aquesta deixadesa recomanem als valencians, d'Oriola a Vinaròs, prudència amb les seues relacions amb les entitats financeres espanyoles i animem a que els impositor i estalviadors valencians s'agrupen i coordinen per a millor actuar en la defensa dels seus interessos.

En relació a la situació europea pensem que no sols cal revisar el **Tractat d'Estabilitat, Coordinació i Governança Econòmica i Monetària**, signat el passat 2 de març pels Estats Membres de la Unió Europea -amb l'excepció del Regne Unit i la República Txeca, i pendent de ratificació-, sinó que també cal revisar el **Tractat de Lisboa** que va substituir l'intent fallit de l'anomenada Constitució europea, tractat que pensem és l'origen de molts dels problemes que patim.

També hem tractat en aquesta reunió de l'encontre que el proper dissabte 26 de maig a Terol farem amb els sobiranistes republicans aragonesos i catalans amb els que vàrem formar la candidatura europea '**Repúbliques sobiranies a Europa**' per reprendre la coordinació."

REPÚBLICA VALENCIANA
partit valencianista europeu

Davant el 14 N a Europa i el 25 N a Catalunya

República Valenciana/Partit Valencianista Europeu (RV/PVE), partit adscrit a l'independentisme valencià republicà, davant de la convocatòria per a tota Europa d'una jornada d'acció per l'ocupació, la solidaritat i contra l'austeritat per al 14 de novembre feta pel Comitè Executiu de l'**European Trade Union Confederation (ETUC)** i, d'altra banda, la convocatòria d'eleccions a Catalunya per al 25 de novembre amb caràcter plebiscitari, manifesta el següent:

Respecte al 14 N

RV/PVE s'adhereix a la convocatòria malgrat estar d'acord, contràriament al lema de la UTEC "contra l'austeritat", per polítiques que al temps que incidisquen en el repartiment de la riquesa lluiten, també, contra el balafiament, les subvencions i el clientelisme. **Els diners públics són sagrats.** Entenem que darrere d'aquest lema "contra l'austeritat" de l'anomenada esquerra europea que va pactar acollir-se a una part del pastís després de la II Guerra Mundial, s'amaga una falsa eixida a la crisi que lluny de superar les contradiccions de la forma de produir capitalista, única causa de la crisi i que en la benestant Europa esta es veu agreujada per la incorporació a aquesta forma de produir d'estats com la Xina, Rússia, Europa de l'Est, Brasil, India, etc. Si la lluita "contra l'austeritat" consisteix en donar-li a la màquina de fer bitllets, aquesta no és la nostra solució. Mentre la forma de produir capitalista no deixa pas a una altra forma de produir entenem que la lluita pel repartiment de la riquesa, poca o molta en cada lloc, ha de basar-se en la generació d'empreses per crear ocupació, pel control democràtic de les mateixes per part dels seus components, pel control i vigilància de les grans societats anònimes per part dels xicotets accionistes organitzats en Nucls Estables d'accionistes Minoritaris, per reconduir els negocis a favor de la societat i no d'uns pocs, entre altres mesures. .

Respecte al 25 N

RV/PVE el 25 de novembre recomana a les persones censades a Catalunya votar sense cap ambigüïtat per Artur Mas. Ho recomanem com a independentistes i com a valencians.

Com a independentistes perquè malgrat que la nostra proposta, hagués estat la de "Proclamació unilateral de l'Estat català (aci la d'Estat valencià) en ser majoria en el parlament català les forces independentistes", malgrat això diem, la posició generada per l'Estat espanyol de fer il·legal la 'Consulta' proposada, sí o sí, per Artur Mas adquireix el valor d'acte rupturista i que, en aquestes circumstàncies, aguditza al màxim la contradicció fonamental en joc, que no és una altra ara que: **Catalunya versus Espanya**. Qualsevol altra contradicció esgrimida, com la que fa referència a la lluita de classes, tindrà totes les coartades que vulguen, però seria signada *in extremis* per Espanya sense dubtar-ho, perquè per a ells "**España antes roja que rota**". El 25 N, l'enemic número u per a Espanya té un nom: Artur Mas.

Com a valencians Artur Mas també és el candidat que més ens interessa als sobiranistes valencians, Artur Mas pertany a un partit CDC que mai s'ha immiscuit en incloure políticament els valencians en un projecte nacional català. Tots els altres partits institucionals de nació catalana ERC, SI i CUP ens inclouen en un projecte que en cap moment reconeix els valencians, d'Oriola a Vinaròs, la nostra sobiranía. Des de Macià, passant per Carretero i ara Mas, en els moments seriosos que es planteja la independència de Catalunya està no passa del riu Sènia. Tot la resta poesia i *butes de pato*, que fan més mal que bé..

La Coalició ENV-RV/PVE, davant la *Declaració soberanista* redactada pels sobiranistes catalans partidaris d'un Estat català independent que serà presentada al parlament català el 23 de gener per ser aprovada i iniciar d'esta forma el camí cap a la independència de Catalunya, volem manifestar el següent:

1. Nosaltres, sobiranistes valencians republicans que advoquem per l'Estat valencià, la Constitució valenciana i la República Valenciana, desitgem el triomf final del camí ara encetat amb aquesta *Declaració* per les forces sobiranistes catalanes en el seu objectiu d'assolir l'Estat català, la Constitució catalana i la República Catalana.
2. Davant la possibilitat del triomf del sobiranisme català entenem que el pànic sorgit al si del *nacionalisme cultural* - tan els d'*identitat catalana* com els d'*identitat valenciana*- adscrits políticament a forces espanyoles institucionals autonòmiques, de l'*España plural* ara *federal*, com el PSOE del senyor Puig, el Compromís del BLOC, els *nacionalistes* d'Esquerra Unida i altres adscrits a organitzacions 'valencianistes' menors, ve motivat perquè aquesta nova situació els obligarà a prendre partit o bé per continuar col·laborant amb la Unió dins de l'estat espanyol o bé per reclamar la sobirania valenciana i la Independència.
3. En aquest sentit, com a independentistes valencians, rebutgem qualsevol proposta electoral que amb l'excusa d'anar contra el PPCV reforce el lligam dels valencians amb l'Estat espanyol i advoquem perquè a la Comunitat Autonòmica Valenciana apareguen propostes polítiques electorals sobiranistes/independentistes, lligades o no a elements identitaris, en el camí cap a la nostra Independència per assolir un Estat valencià socialment just.

Ciutat de València, 12 gener 2013

COALICIÓ ENV-RV/PVE

**Esquerra Nacionalista Valenciana –
República Valenciana / Partit Valencianista Europeu**
correu@republicavalenciana.org env@esquerranacionalista.org
www.republicavalenciana.org www.esquerranacionalista.org

Foment del Treball Nacional, al servei de l'Estat espanyol

Davant de les declaracions de **Joaquim Gay de Montellà**, president de Foment del Treball, fetes en una conferència en el Fòrum Primera Plana, organitzada per *El Periódico de Catalunya*, mitjà adscrit ideològicament al partit dinàstic espanyol PSOE, i també pel Banc Sabadell, on ha assegurat que veu “possible” una reforma de la Constitució que donara “cabuda” a un pacte fiscal per a Catalunya, i s’ha desmarcat de la consulta sobre la independència de Catalunya que impulsa Mas, alhora que ha reiterat els “dubtes” de l’organització que presideix sobre la conveniència d’iniciar un procés d’autodeterminació en un context amb una crisi tan “severa”, i on ha confiat que qualsevol plantejament que es faça des de Catalunya tinga un “respecte escrupolós” a la legalitat.

Davant d’aquestes declaracions, els sobiranistes valencians republicans de la coalició ENV-RV/PVE, que des de la primera declaració sobiranista feta per Convergència i ERC vam donar suport al sobiranisme català republicà, volem manifestar el següent:

- Considerem que Foment del Treball és un residu franquista compost de buròcrates al servei de l’Estat espanyol, que no representa l’empresariat català, que en gran part és l’impulsor de la iniciativa de la qual Artur Mas s’ha posat al capdavant.
- Foment del Treball representa i defensa a Catalunya els monopolis estatals lligats a l’energia, com ara l’electricitat, l’aigua, el gas, etc., no defensa els interessos de l’empresari català ni el desenvolupament de Catalunya.
- Considerem que Banc de Sabadell, coorganitzador d’aquest Fòrum Primera Plana, i responsable de l’anunci que en plena campanya electoral reclamava “seny” als catalans, no s’ha de dedicar a fer política i que la seu activitat s’ha de limitar al negoci bancari internacional i que tan bé sap fer el seu president, senyor Oliu.

Ciutat de València, 19 de gener de 2013

Intervención de Víctor Baeta a les Corts valencianes en la Comisión de investigación de la CAM el 11 de marzo 2013

1. AIVCAM (*Associació d'Impositors Valencians de la CAM*) se registra el 24 de noviembre del 2009, cuando el valor de las cuotas participativas que empezaron a cotizar en bolsa el 23 de julio del 2008, siendo presidente de la CAM Vicente Bello, estaban a 5,84. La CAM en esas fechas estaba en su momento más dulce y el mercado así lo reconocía pues un año después el 28 de noviembre del 2010 su cotización llegaba a 7,3. AIVCAM pues, no surge por causa de ningún problema con la CAM. AIVCAM nace, junto a AIV de Bancaixa, impulsada por sectores del *sobiranisme valencià republicà* para intentar incidir desde dentro de las Cajas valencianas, en la defensa de los intereses económicos valencianos y de la economía productiva.
Pero pudimos constatar la imposibilidad de entrar en las Asambleas, tanto de la CAM como de BANCAIXA, por la vía de los Impositores, por el hecho que –descubrimos– la organización de las Cajas respondía a una estructura Corporativa, que nos recordaba al Movimiento franquista, en donde Familia, Municipio y Sindicato tienen su correlato en las Cajas en los Impositores, los Políticos y los Trabajadores, respectivamente y todos ellos ‘elegidos’ bajo la nebulosa común del *Movimiento* que representa la actual clase política y sindical.
2. Constatada pues la impenetrabilidad para la participación en la CAM, desde fuera del *Movimiento* imperante, AIVCAM quedo en compás de espera durante dos años, hasta el 24 agosto del 2011 en que en pleno verano, cuando se toman las decisiones importantes, el Banco de España que había entrado *manu militari* en la CAM un mes antes, el 23 de julio del 2011, con el nombramiento de los tres liquidadores, perdón interventores, estos, en el mes de agosto, deciden anular los acuerdos del 21 de julio de 2011 del Consejo de Administración de la CAM dirigido por **María Dolores Amorós**, en donde se había acordado proceder a la amortización de las cuotas participativas a 4,7714 euros/título, que correspondía a la media de la cotización del último trimestre. Acuerdo que quedaba supeditado a la aprobación en la Asamblea General de la CAM convocada para el **16 de Septiembre del 2011**. Para financiar el coste de la amortización el Banco CAM SAU, sociedad surgida el **21 de junio de 2011** por escritura de segregación para el negocio financiero de la CAM, se tenía que efectuar un reparto de prima de emisión a favor de su accionista único por importe de 238.570.312 euros.

Esta anulación por parte de los interventores del Banco de España del acuerdo del Consejo de Administración de la CAM, hace que AIVCAM se reactive para hacer frente al espolio que se anunciaba.

3. Para nosotros el **22 de julio de 2011**, el Banco de España acuerda iniciar el proceso que nosotros entendemos como de acoso y derribo de la Caja valenciana y murciana para ser adjudicada, entera o por trozos, a la gran banca privada española. Respondía y responde a una estrategia acariciada por los señores **Botín, Gonzalez y Fainé** para **convertir el sector bancario en un modelo de monopolio** como son en la actualidad el sector eléctrico o el de la gasolina. La oportunidad para avanzar en esta estrategia de ir convirtiendo el sector bancario en un modelo de monopolio fue la rotura el **30 de marzo del 2011** del Banco Base, por el voto negativo en sus Asambleas de las Cajas controladas por el PSOE, e influenciadas por el personalismo del asturiano **Manuel Menendez**, que se negaban a aceptar ser liderados por una Caja asentada en un territorio dinámico que en población y en PIB representamos la cuarta posición en el Estado; ciertamente con dificultades debido -y si tenemos que hacer caso al señor **Linde**-, debido decimos y dice él refiriéndose a lo sucedido en Bankia, “**a los efectos de la segunda recesión**”, es decir no a la gestión. Así pues lo que vale para Caja Madrid, también habría de valer para nosotros, los valencianos y los murcianos, pero ciertamente no es así pues nosotros no tenemos un Estado para ser defendidos y ellos sí. Nosotros somos españoles exclusivamente para pagar como se demostró en el pantano de Alarcón, en el Plan Sur y en tantas otras cosas como, ahora, el desmantelamiento de nuestras entidades financieras.

Así pues el que la CAM no doblara ante el protagonismo del señor Menéndez que pretendía blindarse el cargo de Presidente del Banco Base por un periodo de doce años – parece ser que en estas circunstancias no veía los problemas que luego vio –, fue la causa que provocó la rotura del Banco Base. A partir de ahí había dos opciones para la CAM o salvarla o venderla. I repito, como no tenemos un Estado detrás que defienda nuestros intereses, desde Madrid se optó por venderla cuando perfectamente se hubiera podido salvar. Si el ‘Banco Malo’ sirve para los demás, porque no sirve para nosotros, los valencianos y los murcianos? 1600 millones en pérdidas, nos dicen. Pero estas pérdidas no pueden demostrar que sean por margen de intermediación. Las perdidas dijeron que eran, con sus ideas claras de demolición, por los activos dañados que necesariamente había que dotarlos. No les interesó ser flexibles. Su objetivo era otro. Si con los criterios que el Estado español entró en la CAM, nosotros

los valencianos y murcianos, hubiéramos entrado en el Banco Santander, lo hundimos.

4. Del periodo en que la CAM y el Banco CAM SAU están en manos del Banco de España, destacamos los siguientes acontecimientos:

- a) El **24 de agosto de 2011** la primera decisión que adoptan los intervenidores nombrados por el FROB, señores **Iturriaga, González y Herranz**, es desconvocar la Asamblea convocada para el 16 de septiembre y anular el acuerdo del Consejo de Administración de la CAM de 21 de julio por el que a propuesta de la señora Amorós la asamblea debería aprobar la amortización de las cuotas participativas. La consecuencia de esta decisión hace que ese día la cotización de las cuotas participativas que se había mantenido en los niveles de la amortización prevista, caiga a 1,7.
- b) El **30 de septiembre de 2011**, ante la resistencia del mercado –y este para la mayoría de ustedes entiendo que es sagrado– a hacer desaparecer las cuotas que contra todo pronóstico resistían a 1,47, ese día para rematar la faena y empujarlas a la desaparición, el Gobernador del Banco de España, señor Miguel Ángel Fernández Ordóñez en rueda de prensa televisada en directo y estando las cuotas participativas cotizando en Bolsa, declara que la sociedad cotizada de la que él, como responsable, ha de velar por su defensa y por los intereses de la misma, no obstante esta obligación, manifiesta que “**LA CAM ES LO PEOR DE LO PEOR**” con lo que estaba induciendo al mercado a vender para, de esta manera, empujar y llevar a las cuotas al precipicio. Pero por si acaso, por si el mercado no llega a entender su mensaje, además el señor Ordóñez manifiesta en esa rueda de prensa, que respecto a las resistentes cuotas participativas –en una decisión que por diversas explicaciones que se nos den nosotros la entendemos como unilateral, opaca y con el objetivo de desprendérse el Banco de España de los únicos propietarios de la CAM–, nos dice el señor MAFO, que han decidido realizar una operación acordeón que ‘**previsiblemente**’ avocará a las cuotas a valer cero y que estas se han quedado en la CAM junto a la Obra Social, sin pasar al Banco CAM SAU, y que por esta razón, añadimos nosotros, puede ostentar la clasificación de sociedad anónima unipersonal (SAU), es decir que las acciones están en manos exclusivas del Banco de España a través del FGDEC i del FROB. Cosa que los accionistas del **Banco Valencia** en situación parecida de acoso i derribo de la otra entidad valenciana, están resistiéndose a ser

tratados de la misma manera a como fuimos y estamos siendo tratados los ‘accionistas’ de la CAM, los auténticos actuales legalmente propietarios de la CAM. Aunque eso sí, a diferencia de los accionistas del Banco de Valencia, nosotros estamos discapacitados, mudos y ciegos.

- c) El **7 de diciembre del 2011** el FGDEC como accionista único del Banco CAM SAU y el FROB como administrador, firman con el Banco de Sabadell un contrato promesa de compraventa.
- d) El viernes **9 de diciembre del 2011**, a pesar de la contra propaganda y de las continuas informaciones para deteriorar la imagen de la CAM, el mercado, que contemplaba como la actividad comercial de la vilipendiada CAM se mantenía y las oficinas estaban abiertas con total normalidad, y ante el asombro de los observadores por la pertinaz resistencia a ser cotizadas como ‘previsiblemente’ el señor Ordóñez deseaba a ‘cero’, ese día la CNMV finalmente suspende la cotización de las cuotas participativas, que resistieron hasta ese día a **1,34**. Las cuotas de la CAM, contra las expectativas de sus administradores que no han dejado de empujar para que valgan cero, **se revalorizaron un 6,35 por ciento el día anterior al cierre del mercado continuo, a un precio por cuota participativa de 1,34 euros, frente a los 1,26 euros del cierre del día anterior**. Desde ese día las cuotas participativas se nos aparecen en nuestra cuenta de valores como **n.d.** (no disponibles) y sin que podamos tan siquiera declarar minusvalías en la próxima declaración de renta pues todavía nadie ha confirmado que valen ‘cero’. Incluso el Estado va a continuar haciendo negocio con nosotros al no poder desgravar en nuestra declaración de renta.
- e) El **30 de marzo del 2012** la Comisión Europea de la Competencia admite la compra i el **8 de diciembre del 2012** el Banco CAM SAU deja de estar controlado por el FROB y pasa a serlo por el Banco de Sabadell.

5. Paréntesis.

Desde AIVCAM nos interesa distinguir entre dos grupos de tenedores de **cuotas participativas de la CAM**. En primer lugar el grupo formado por instituciones, entidades y sociedades financieras que junto a particulares con perfil de riesgo acudieron al mercado bursátil para adquirirlas directamente. En segundo lugar los clientes de la CAM de perfil conservador que fueron víctimas de una comercialización heterodoxa de las cuotas participativas así como de otros productos como las **participaciones preferentes**

o la **deuda subordinada**, ya que estos ahorradores no cumplían la directiva europea sobre mercados e instrumentos financieros (MiFID) y contaron con la dejación de la vigilancia obligada del Banco de España y el silencio del Fiscal general del Estado para que se las endosaran sin ningún problema.

AIVCAM sólo ha defendido y defiende la compensación para los tenedores de cuotas participativas de este segundo grupo.

6. AIVCAM, consciente que era el Estado (Banco de España y CNMV, con el silencio del Fiscal general) los responsables del problema que no sólo en la CAM, si no en el resto de entidades financieras españolas se había producido, desde el primer momento que supimos que el negocio financiero de la CAM iba a ser adjudicado al Banco de Sabadell, descartamos —recordando los resultados de la pantanada de Tous— la demanda judicial para hacer frente a las reclamaciones de los clientes con cuotas participativas, participaciones preferentes y/o deudas subordinadas y apostamos por la negociación con el Banco de Sabadell, la entidad que compraba el Banco CAM SAU. El **21 de diciembre de 2011** se produce la primera reunión entre AIVCAM y Banco de Sabadell en Alacant en que **Jaume Guardiola**, acompañado por la Secretaria General de la entidad **María José García Beato**, asegura que “Banco Sabadell realizará acciones y dará soluciones comerciales para recuperar la confianza del cliente y la credibilidad de la marca”. Transcurre un año hasta el plácket de Bruselas, tiempo en que se celebran varias reuniones. Finalmente estas ‘acciones/soluciones comerciales’ se concretaron el **14 de junio de 2012**, en vísperas de la importante Asamblea de AIVCAM del **23 de junio de 2012**, que se realiza en el Auditorio del Centro de Congresos de Elche, después de las celebradas en enero y marzo. Diez meses, casi un año, desde que AIVCAM convocó la primera el **20 de septiembre de 2011** en el Complejo Municipal Deportivo de Valencia que precedió a las de Alicante, Novelda y Torrent. Después de varias reuniones y de la larga espera al plácket de Bruselas finalmente estas ‘acciones/soluciones comerciales’ se concretaron por parte del Banco Sabadell en las siguientes:
 - a) El **14 de junio de 2012** Banco de Sabadell presenta a la CNMV la propuesta de canje de PARTICIPACIONES PREFERENTES y DEUDA SUBORDINADA consistente en canjear el nominal por acciones del Banco de Sabadell a un precio de 2,3 euros/acción (muy por encima del precio real en esa fecha) y para compensar la espera a una remontada de la acción el

Banco Sabadell se compromete a pagar durante cuatro años el 6% anual del nominal. Se dio la circunstancia que a los dos meses, el viernes **31 de agosto de 2012** la acción del Sabadell llegó a los 2,3 euros, por lo que el que vendiera su paquete de acciones en este momento recuperaba el 100% del nominal y renunciaba al 6% anual durante los cuatro años.

- b) Simultáneamente se inició '**LA CAMPAÑA DE VINCULACIÓN**' dirigida a los clientes de perfil conservador con CUOTAS PARTICIPATIVAS, consistente en una 'donación' del 23,5% del nominal invertido en cuotas para la compra de acciones del Banco Sabadell según la cotización del día; esa 'donación' se realizaba a cambio de la fidelización del 'fondo de comercio' que representábamos los clientes afectados. La campaña respondía a la filosofía que desde AIVCAM se había trasmítido al Banco Sabadell que para fidelizar al cliente que poseía semillas muertas (cuotas) el Banco tendría que 'compensarle' con semillas vivas (acciones del Banco Sabadell). Quedaba claro que esta campaña NO REPRESENTABA UN CANJE DE CUOTAS POR ACCIONES, dado que en primer lugar las acciones estaban, como continúan estando, en la CAM, ahora Fundación, y no en el Banco CAM SAU; simplemente era una 'dadiva' que Banco Sabadell proporcionaba a los clientes a cambió que AIVCAM no llevara a cabo la amenaza de proponer la retirada masiva de fondos. De hecho las cuotas participativas continúan en la cuenta de valores junto a las acciones del Banco Sabadell, prueba evidente de que NO HA HABIDO NINGÚN CANJE y los acuerdos de Bruselas se han cumplido escrupulosamente.
7. Respecto al canje de PREFERENTES Y SUBORDINADAS aprobado por la CNMV una gran mayoría de clientes se acogió a la oferta. Respecto a la CAMPAÑA DE VINCULACIÓN sólo la insistencia, constancia y perseverancia de los clientes adscritos a AIVCAM ha logrado la compensación pero nos consta que muchos otros clientes conservadores desinformados, desorganizados o que confiaron en la vía judicial, todavía no han sido compensados por el endoso 'heterodoxo' de las cuotas participativas.
8. Ahora la patata ya no 'caliente' sino 'podrida' de las cuotas participativas en este último capítulo de esta programada demolición de la caja valenciana y murciana, se la han ido pasado de manera vergonzante, y en estos momentos están en manos de los cinco representantes nombrados por la Generalitat valenciana para gestionar la Fundación y no sabemos si la decisión final para

que se resuelva que las cuotas participativas tienen un valor ‘cero’, finalmente la tendrá que tomar el conserje o la señora de la limpieza de la CAM, ahora Fundación.

9. Al respecto, todavía suenan voces demagógicas de la minoría política que hablan de ‘compensaciones’ para los tenedores de CUOTAS PARTICIPATIVAS, para todos sin distinción (incluidos los que compraron el Banco Santander, el BBV, La Caixa, etc.), La misma minoría política que cuando era mayoría, los administradores elegidos por ellos, anularon la amortización que había propuesto la señora Amorós. Lamentable.
10. Desde AIVCAM y desde el NEM Sabadell (Nucleo Estable de Accionistas Minoritarios del Banco de Sabadell) asociación formada por los nuevos accionistas en que nos han convertido, asociación primera y única en el Estado de una asociación de accionistas minoritarios de una sociedad cotizada del campo financiero, sí que **queremos hacer una propuesta a la Generalitat valenciana y también a la murciana, para que lleguen a un acuerdo con el Banco Sabadell para resolver este contencioso.**
AICVAM y NEM Sabadell proponen que la Generalitat valenciana y el Gobierno murciano se vinculen al Banco Sabadell mediante acuerdos comerciales preferenciales (dentro del plan de Tesorería de la Generalitat), a cambio que el Banco de Sabadell se comprometa a FINALIZAR LA CAMPAÑA DE VINCULACIÓN con aquellos clientes conservadores QUE TODAVIA no se han podido acoger a dicha campaña. Un acuerdo que compense a ambas partes, a la institución política que será percibida por los ciudadanos como útil y a la que no le tiene que suponer un incremento en los gastos y, por otra parte, a la entidad financiera por conseguir ampliar su negocio. La Generalitat, AIVCAM-NEM Sabadell i el Banco Sabadell tendrían que coordinarse para el seguimiento de dicha campaña y el cumplimiento del pacto.
11. Con el canje de PREFERENTES Y SUBORDINADAS procedentes de la CAM y de la CAMPAÑA DE VINCULACIÓN, por acciones del Sabadell el número de accionistas asciende a **241.146**, con un incremento de **63.417** de nuevos accionistas valencianos y murcianos que representamos un 30% del total y un 33% del Capital flotante. En el último año las acciones del Banco Sabadell se han incrementado en más de **1.568 millones de acciones**, apareciendo en el informe anual del gobierno corporativo del 2012 con un

total de 2.959 millones A estos nuevos accionistas valencianos y murcianos, entendemos que habría que añadir por compartir intereses estratégicos por la economía productiva y/o exportadora en nuestros territorios, la participación accionarial de importantes empresarios valencianos como el señor **Hector Maria Colonques Moreno**, actual consejero externo independiente del Banco Sabadell que junto a las Generalidades respectivas y el pequeño accionista organizado en el NEM Sabadell tendríamos que coordinar iniciativas. El próximo **26 de marzo de 2013** esta convocada la Junta General de Accionistas del Banco de Sabadell. Desde el NEM Sabadell hacemos una llamada al accionista valenciano y murciano para asistir a esta Junta o en su defecto delegar el voto en el NEM Sabadell. Diez días antes, el **sábado 16 de marzo a las 17:00**, y en la tradición de anteriores asambleas de AIVCAM, **NEM Sabadell convoca una asamblea informativa en el Centro de Congresos de ELX, para preparar la intervención en la Junta de Accionistas. Puede ser un buen momento para analizar el pasado, decidir el presente y planificar el futuro.**

Víctor Baeta , president d'AIVCAM y del NEM Sabadell

Ciutat de València 11 de marzo 2013

COALICIÓ ENV-RV/PVE

Esquerra Nacionalista Valenciana –
República Valenciana / Partit Valencianista Europeu
correu@republicavalenciana.org env@esquerranacionalista.org
www.republicavalenciana.org www.esquerranacionalista.org

Proposta justificada de la Coalició ENV-RV/PVE al president Fabra de modificació de la lletra de l'himne de la Comunitat Valenciana

La coalició Esquerra Nacionalista Valenciana – República Valenciana/Partit Valencianista Europeu entén que el Decret 50/2013, de 12 d'abril, del Consell, per a la commemoració del trenté aniversari de l'aprovació i entrada en vigor de la Llei 8/1984, de 4 de desembre, de la Generalitat, per la qual es regulen els símbols de la Comunitat Valenciana i la seu utilització, respon a l'aplicació de l'article 12 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana que obliga a la Generalitat a vetlar per la protecció i defensa de la identitat i els valors i interessos del poble valencià i el seu patrimoni històric.

Com bé diu el decret, aquesta obligació es tradueix en la posada en pràctica d'una sèrie d'iniciatives que puguen permetre a la societat valenciana fer un exercici de memòria col·lectiva per a afermar el sentiment de pertinença a un territori i dels símbols compartits del qual ens identifiquen.

Doncs bé, des de la coalició ENV- RV/PVE pensem que després de trenta anys en què el socialista Joan Lerma va signar la Llei 8/1984, de 4 de desembre, i després de trenta anys d'experiència de les relacions entre la Comunitat Valenciana i el Regne d'Espanya, s'ha fet palés que l'actitud de lleialtat de tots els governs de la Generalitat respecte a Espanya, que de manera sincera, contínua i sistemàtica els presidents valencians han manifestat, no ha sigut corresposta pels distints governs espanyols, des dels quals la Comunitat Valenciana ha sigut menyspreada financerament des de sempre, i ens

ha convertit als valencians sols en espanyols a l'hora de pagar, però no sent considerats espanyols a l'hora de rebre allò que ens correspon.

A aquesta marginació cal afegir l'atac sistemàtic a les màximes representacions institucionals valencianes, que han patit unes campanyes sense precedents, on qualsevol des de Madrid es podia pixar damunt dels valencians impunement; atacs que van portar a la dimissió del president Camps i, com posteriorment ha quedat demostrat pel poder judicial, en aquest cas pel jurat popular, sense motiu.

És per tot això que proposem al president Fabra que aprofite aquest trenté aniversari de recordatori de la Llei –promulgada per la majoria socialista– 8/1984, de 4 de desembre, perquè, mitjançant una nova llei, es modifique la lletra de l'himne de la Comunitat Valenciana en la primera estrofa –i les repeticions– on es canta: “**Per a ofrenar noves glòries a Espanya**”, per a ser substituïda per: “**Tots baix els plecs de la nostra senyera**” i el terme “**Regió**” ser substituït per “**Nació**”.

Justificada aquesta proposta que fem per no haver sigut corresposta la lleialtat, sincera i manifesta, dels representants electes valencians envers Espanya pel seu Estat.

Comunitat Valenciana, d'Oriola a Vinaròs, 17 d'abril de 2013

Víctor Baeta Subias

Josep Velasco Santamaría

Declaració per unes candidatures sobiranistes valencianes republicanes

Els valencians sotasignats, homes i dones de distintes condicions que hem votat els partits institucionals PPCV, PSPV, Compromís, EUPV o a altres partits extra-parlamentaris, o en blanc o que no hem votat, davant la irreversible corrupció econòmica i política del *Reino de España* i amb aquest de tots els seus aparells

DECLAREM:

1. Que la corrupció econòmica i política que patim els valencians té el seu origen en la ignorància, la cobdícia i el menyspreu dels drets humans individuals i col·lectius per part d'una majoria de la societat de l'actual *Reino de España*, abans *Reino de Castilla*, constituït en un Estat on ens inclouen políticament als valencians des de 1707 pel seu decret de *Nueva Planta*.
2. Que totes les constitucions espanyoles, des de la primera de 1812 fins a l'actual, passant per la republicana de 1931, són hereves directes d'aquest decret borbònic pel qual els valencians vam ser esborrats políticament del mapa d'Europa.
3. Que els valencians no hem de demanar ni esperar res de l'Estat espanyol. Que els valencians, i sols els valencians, tenim a les nostres mans acabar amb les nostres calamitats i assolir democràticament i pacíficament la llibertat sense domini, la igualtat sense privilegis i la fraternitat sense condicions. És a dir, el poder potencial per a constituir la nostra república i la sobirania

política; per a organitzar-nos en un règim democràtic amb un sistema social just. Sols a les nostres mans, si volem, està el poder despenjar-nos del *Reino de España*.

4. Que a l'empara de l'Europa democràtica, cada vegada que som cridats a les urnes ens autodeterminem partint de les propostes electorals que se'ns plantegen. La veu i el vot els tenim, però ens calen propostes, candidatures sobiranistes que plantegen sense ambigüïtats la proclamació unilateral de l'Estat valencià al Parlament valencià en ser majoria.
5. Que volem votar candidatures sobiranistes valencianes i republicanes que no s'amaguen en demandes impossibles “pel dret a decidir” dels valencians a l'Estat espanyol i que marquen sense ambigüïtats l'objectiu sobiranista dels valencians: candidatures que en el seu programa electoral manifesten que, en ser majoria al Parlament valencià, proclamaran l'Estat valencià, la República Valenciana, lliure, sobirana i independent a Europa i el món.
6. Que a falta de presentar-se candidatures sobiranistes valencianes republicanes que demanen el vot per a proclamar l'Estat valencià en ser majoria, els sotasingnats declarem que les promourem per a totes les eleccions: les europees, les estatals, les autonòmiques i les locals.

País Valencià, d'Oriola a Vinaròs, juny de 2013

Per adherir-se a la Declaració envieu missatge a
republica@sobiraniavalenciana.org

Primeres adhesions:

Francesc Aguilar i Domenjó, Castelló (la Plana Alta)
 Josep Alamar i Jarque, Benimaclet (l'Horta)
 Josep Algarra i Donet, València (l'Horta)
 Joaquim Auladell i Freixinet, valencià adscrit;
 Víctor Baeta i Subias, Benimaclet (l'Horta)
 Maria Concepció 'Conxa' Burgos i Carratalà, Burjassot (l'Horta)
 Josep Blesa i Morante, València (l'Horta)
 Enric Borràs i Calvò, pretendent a valencià
 Vicent Bosch i Paus, l'Alcora (l'Alcalatén)
 Raül Fabra Planells, Bocaïrent (la Vall d'Albaida)
 Ernest Raimon Garcia i Navarro, (la Ribera)
 Andrés Herraiz Serrano, Benimaclet (l'Horta)
 Ivan Manchón Castell, Massamagrell (l'Horta)

Joan Baptiste Mollà i Fenollosa, Meliana (l'Horta)
Albert Marín i Sanchis, l'Eliana (l'Horta)
Antonio Marín Segovia, Benicalap (l'Horta)
Maria Mármol i Sanchis, Benimaclet (l'Horta)
Jordi Molina i López – la Plana Baixa
Josep Vicent Palacios i Garcia, Benimaclet (l'Horta)
Francesc Puchol i Querol, l'Alcora (l'Alcalatén)
Elisabeth Roig i Anisi, València (l'Horta)
Antoni Francesc Roig i Navarro, Castelló (la Plana Alta)
Carme Ruiz Hernández, València (l'Horta)
Josep Velasco i Santamaria, València (l'Horta)

ERPV per la República Valenciana

Esquerra Republicana del País Valencià (federació d'ERC) va celebrar el dissabte 9 de novembre de 2013, al Casino Liberal d'Algemesí, la seua conferència de país. Amb el títol “Construïm el País Valencià del segle XXI”, els republicans han fixat el seu full de ruta per als propers anys.

Per a Agustí Cerdà

l'acceleració del procés d'independència al Principat i la fallida de l'Estat espanyol és un moment clau per a elaborar un nou full de ruta per al País Valencià. Hui posem les bases per a la construcció de la República del País Valencià com a punt de trobada de tots aquells que defensem un país més lliure i socialment més just.

En la ponència es pot llegir el següent:

**ESQUERRA
REPUBLICANA**

Ponència política: “*Construïm el País Valencià del Segle XXI*”.

De totes maneres com que el nostre projecte és democràtic i inclusiu, no serem nosaltres qui rebutjarem partidaris d'altres objectius mentre no abandonem ni ens facen abandonar el nostre. Hem d'intentar convèncer i treballar perquè vegen els avantatges del nostre projecte contra les insuficiències i mancances d'altres. Una vegada en aquest punt, hem de fomentar el debat i la participació interna per a desvetllar molts interrogants com ara el tipus de democràcia que escollirem: si de tradició republicana centrada en la ciutadania i les llibertats col·lectives, o liberal on primen els drets individuals de democràcia representativa o democràcia participativa; democràcia de negociació o de deliberació; democràcia majoritària o per una de consens. Un gran ventall que se'n obri quan ens posem a dibuixar la nova democràcia però, com va dir Nelson Mandela: **tot sembla impossible fins que ho fas**.

Recapitulem: a Esquerra Republicana, doncs, no hem canviat l'objectiu sinó l'estratègia per aconseguir-lo, obrint diverses possibilitats (a cada territori es desenvoluparà d'una manera) per tal d'aconseguir el nostre objectiu irrenunciable: la Independència del conjunt dels Països Catalans. I en aquest sentit, al País Valencià, el procés independentista no es donarà simultàniament arreu dels nostres territoris i, tenint en compte que Catalunya aconseguirà modificar el seu status amb anterioritat a qualsevol altre territori, l'estratègia amb més possibilitats de reeixir, de comptar amb amplis suports populars que precipiten en una majoria social i democràtica suficient com per alterar la situació politicoadministrativa actual i deslliurar el nostre País de la subordinació a l'Estat espanyol, és aquella que oriente els esforços de la lluita independentista cap a un procés d'acumulació de forces i d'amplis consensos que facen possible la constitució d'una República del País Valencià, emparant-nos en el dret a decidir que, com a comunitat política, com a subjecte polític, tenim per tal de construir, lliurement i autònoma, el nostre futur.

En el context en què ens agrada o no ens movem, en el context europeu, només seran possibles les ruptures si vénen emparades per la legitimitat democràtica d'un parlament; bé siga per un pronunciament unilateral de la cambra, bé siga perquè aquest convoca un plebiscit que acaba essent votat favorablement per la majoria de la ciutadania. I en el cas del País Valencià la institució política que legítimament expressa la voluntat majoritària dels valencians són les Corts Valencianes; l'única institució que internacionalment pot ser reconeguda com a tal. Per als valencians és aquesta institució la que, en el seu moment, podrà convocar legítimament una consulta, que afectarà el conjunt dels territoris que des del segle XIII constituïm una comunitat política: el País Valencià, i esdevindre novament un Estat que lliurement decidisca les vinculacions polítiques, econòmiques... amb la resta dels Estats, pobles i nacions. En aquest sentit, cal revaloritzar aquesta institució, Les Corts, així com la resta d'òrgans de govern del País Valencià, per evitar el rebuig i minusvaloració que aquells que l'han ocupada han provocat amb les polítiques seguides i l'alienació respecte de la població tal i com han fet amb RTVV.

Altres estratègies, més o menys ben intencionades, conviuran amb aquesta proposta si més no durant un període. És el moment de superar vells estadis polítics i prepolítics per encarar amb garanties d'èxit la nostra tasca, i abandonar prejudicis i discussions estèrils sobre identitats i simbologia, per fixar objectius polítics, cívics i democràtics capaços de superar la fase autonòmica i convertir el valencianisme republicà en moviment de masses majoritari, motor i palanca de canvi en la lluita pel benestar i la llibertat del nostre poble.

Per la Constitució valenciana

València ciutat, 6 de desembre de 2013

Hereus directes des de 1707 del “Decreto de Nueva Planta”, pel qual es justifica la desaparició del Regne de Valencia del mapa polític d’Europa, diem que des de llavors ninguna carta magna vinguda de ponent ens aprofita als valencians. Els valencians sempre hem estat la moneda de canvi per a Espanya, mantenint-nos el “*justo derecho de conquista*” per damunt de tot, i intentant borrar tot allò que puga sonar a valencià. Se’ns permet ser súbdits en un colònia, útils però nomes per a pagar, perquè els beneficis són per a altres territoris de l’Estat. Des de 1707 fins a la Constitució de 1978 i altres en les que mai comptarem els valencians (1812, 1876, 1931) i que en cap d’elles retornaren tot allò que ens havien furtat. Consagrant-se el nom de *Reino de España* des de la Constitució de 1812 com ens polític, eufemisme que des de llavors substitueix el nom de *Reino de Castilla*. Així com la de 1876, on el bipartidisme de la primera restauració monàrquica els valencians aconsegueixen trencar amb el republicanisme de Blasco Ibáñez; aixina com també l’espanyola Constitució republicana del 9 de desembre de 1931, que per a res anul·la el decret de 1707, fins l’última, l’actual Constitució de 1978, que instaura la segona restauració monàrquica de la mà de la dictadura franquista.

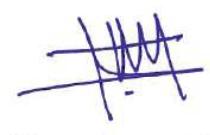
Llavors és inútil per als valencians esperar res del Regne d’Espanya, eufemisme del Regne de Castella. Som una colònia a on els empresaris, els autònoms i els treballadors som espoliats econòmicament de manera sistemàtica per l’Estat espanyol. Sols el silenci, la submissió i el col·laboracionisme dels polítics valencians en representació institucional i també de la majoria que no tenen representació, fa que el territori valencià, no siga recaptada com una de les ultimes colònies del terminal Imperi espanyol.

Els valencians no podem perdre el temps en canviar una Constitució espanyola que mai renunciarà a espollar legalment els valencians. Allà els espanyols en els seus problemes actuals. El que devem començar a redactar és la **Constitució valenciana**, unes noves regles del joc per un nou **Estat d’Oriola a Vinaròs**, lliure i sobirà, en Europa i el món. La redacció i discussió d’una Constitució valenciana, al voltant de la qual els valencians ens unim per a arribar al poder polític i arribar democràticament a la **República Valenciana**.

Josep Velasco Santamaría

Victor Baeta Subias

Raül Cerdá Pelechá

Declaració de la coalició valenciana ENV-RV/PVE davant l'acord de CiU, ERC, ICV-EUiA i CUP sobre la pregunta i la data de la consulta sobiranista catalana

La coalició soberanista valenciana i republicana formada pels partits Esquerra Nacionalista Valenciana i República Valenciana/Partit Valencianista Europeu felicita els partits soberanistes catalans, majoritaris al parlament de Catalunya, CiU, ERC, ICV-EUiA i CUP per haver arribat a un acord en la pregunta i una data, el 9 de novembre del 2014, per fer una consulta democràtica al poble català per saber la seua opinió sobre si vol ser un Estat i en cas afirmatiu, si vol que siga independent.

Com a soberanistes valencians republicans que varem signar el 6 de desembre passat el manifest lliurat als grups parlamentaris valencians pel qual reclamem la Constitució valenciana d'un Estat valencià independent, aspirem també a que el poble valencià, en un futur, siga convocat a través dels seus representants per a fer una consulta semblant.

Ciutat de València, 12 de desembre del 2013

(I) Sobre banderes, territoris i projectes d'estats a la Mediterrània occidental

Comencem. No hi cap bandera de cap Estat que porte les quatre barres pròpies del senyal del sobirà dels antics territoris de la Corona d'Aragó, senyal que al llarg del temps aquests territoris han fet seu. No hi ha cap bandera onejant a la seu de les Nacions Unides, on onegen les banderes dels estats reconeguts del món, que porte aquest senyal com a base en la seua superfície. La bandera de l'Estat andorrà, país supeditat al Vaticà i a l'Estat francés, no porta les quatre barres.

Seguim. L'Estat espanyol, el seu Parlament, ha aprovat, en sengles lleis orgàniques espanyoles signades pel seu cap d'Estat, la legalització de quatre banderes que tenen com a base aquest senyal de les quatre barres.

Són, en ordre d'aparició en el *Boletín Oficial del Estado* espanyol, aquestes:

A proposta unànime i unilateral dels parlamentaris catalans, la LOE (Llei Orgànica Espanyola) 4/1979, de 18 de desembre, signada pel cap d'Estat espanyol, publicada en el *Boletín Oficial del Estado* de 22 de desembre de 1979, preveu aquesta bandera (**BCAC**) com a senyal de la Comunitat Autònoma de Catalunya.

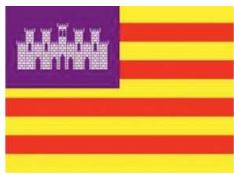
Adoptada unilateralment pels catalans i pels espanyols, aquest fet va comportar que els aragonesos, els illencs i els valencians, que compartien aquest senyal, es veeren obligats a afegir a les quatre barres un distintiu per a identificar les comunitats autònomes respectives, cosa que els catalans, per respecte a la resta de territoris, haurien d'haver fet també i no ho van fer.

A proposta unànime dels parlamentaris valencians, la LOE (Llei Orgànica Espanyola) 5/1982, d'1 de juliol, signada pel cap d'Estat espanyol, publicada en el *Boletín Oficial del Estado* de 10 de juliol de 1982, preveu aquesta bandera (**BCV**) com a senyal de la Comunitat Valenciana.

A proposta unànime dels parlamentaris aragonesos, la LOE (Llei Orgànica Espanyola) 8/1982, de 10 d'agost, signada pel cap d'Estat espanyol, publicada en el *Boletín Oficial del Estado* de 16 d'agost de 1982, preveu aquesta bandera (**BCAA**) com a senyal de la Comunitat Autònoma d'Aragó.

A proposta unànim dels parlamentaris de les Illes Balears, la LOE (Llei Orgànica Espanyola) 2/1983, de 25 de febrer, signada pel cap d'Estat espanyol, publicada en el *Boletín Oficial del Estado* d'1 de març de 1983, preveu aquesta bandera (**BCAIB**) com a senyal de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Fins ací hem descrit les banderes espanyoles constitucionals de l'Estat espanyol que utilitzen com a base el senyal que ostentava el sobirà d'aquests territoris, que havia pactat amb els seus habitants distints Furs, posteriorment abolits pels *Decretos de Nueva Planta* de 1707 (Aragó i València), 1714 (Catalunya) i 1715 (Mallorca).

Ara descriurem les banderes que també utilitzen com a base aquest senyal de les quatre barres però que reivindiquen estats independents per tal que les banderes d'aquests nous estats onegen a la seu de les Nacions Unides.

Sols hi ha tres banderes que reivindiquen tres estats independents en aquests territoris: la bandera que reivindica la República Catalana, la bandera que reivindica la República Valenciana i la bandera que reivindica la República Aragonesa.

Són, en ordre d'aparició en la història, aquestes:

Estelada (BRC). Apareix en 1918 i Francesc Macià, en 1928, la proposta com a bandera de la **República Catalana** en la Constitució de l'Havana, que la defineix així: *Article 3. La bandera oficial de la República Catalana és la històrica de les quatre barres roges damunt de fons groc; amb addició, en la part superior, d'un triangle blau i amb una estrella blanca de cinc puntes al centre.*

I el territori de la República Catalana queda definit en aquesta Constitució així: *Article 5. El territori de la República Catalana s'entindrà constituït pel que formen en l'actualitat les anomenades «províncies» de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona.*

En l'actualitat, aquesta bandera, per damunt de cap altra, encapçala l'important moviment polític reivindicatiu a Catalunya per la seua independència.

Bandera d'Estado Aragonés (BRA), dissenyada per Torrente Ballester en 1933. Des de 2006, Tierra Aragonesa, Estat Aragonés i Bloque Aragonés la proposen com a bandera per a reivindicar l'Estat aragonés, la **República Aragonesa**.

Estrelada (BRV). Apareix en 1934 com la bandera d'Esquerra Valenciana. En 1978, el partit independentista Esquerra Nacionalista Valenciana la fa servir i, a partir de 2004, amb Estat Valencià i República Valenciana / Partit Valencianista Europeu, els tres partits la proposen com a bandera per a reivindicar, per primera vegada en la història, l'Estat valencià independent, la **República Valenciana**, i perquè la seu bandera onege a la seu de les Nacions Unides.

Hem descrit fins ací set banderes polítiques i cap d'aquestes representa, ara per ara, un Estat. Les quatre banderes polítiques constitucionalistes espanyoles, supeditades a l'Estat espanyol, que porten el senyal de les quatre barres, i les tres banderes polítiques independentistes, que també el porten, i que reivindiquen les repúbliques catalana, aragonesa i valenciana, respectivament.

Ara descriurem dues banderes que també porten aquest senyal de les quatre barres però que no són estrictament polítiques, són fonamentalment identitàries o prepolítiques, i no reivindiquen un Estat.

Per ordre d'aparició són:

Bandera (**BNV**) del partit de tendència catòlica Acció Nacionalista Valenciana, apareguda en 1933. En l'actualitat, aquesta bandera fonamentalment la utilitzen els valencianistes que reivindiquen la identitat valenciana i la nació valenciana.

Bandera (**BNC**) que l'Esquerra Catalana dels Treballadors va adoptar el 1972. En l'actualitat és utilitzada pels catalanistes per a reivindicar la identitat catalana i la nació catalana, entesa aquesta de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó (nació també anomenada Països Catalans), i d'una nació catalana socialista assolida des de posicions revolucionàries marxistes.

Al País Valencià, els partits dinàstics espanyols UCD i PSOE, per a dividir els valencians i impedir que formacions polítiques valencianes accediren al poder, promogueren la confrontació pels símbols identitaris i decidiren la barrera electoral del 5% per a accedir a les Corts. La bandera va ser un tema fals de confrontació promogut al si del poble valencià, ja que les elits dels partits constitucionalistes sempre es van posar d'acord en la seua elecció. Com tantes altres qüestions, ara

el PP i el PSOE, amb els adlàters respectius dels dos, mantenen latent el conflicte entre els valencians, però no entre si. El seu objectiu és mantindre les respectives clienteles fidelitzades. Els valencianistes no poden caure en aquest parany que ens vol mantindre dividits perquè no puguem accedir al poder polític.

(II) Posicionament del sobiranisme valencià republicà sobre les banderes que porten el senyal de les quatre barres

Els sobiranistes valencians republicans reivindiquem l'Estat valencià i que la bandera de la República Valenciana onege a la seu de les Nacions Unides. Ara per ara, ens hem posat d'acord en el fet que siga la descrita en l'article anterior com a **BRV**. Però això no lleva que en puga ser una altra que porte o no el senyal de les quatre barres, amb el benentés que cal descartar les banderes que reivindiquen estats diferents a l'Estat valencià, com és el cas de les banderes **BCV**, que reivindica la República Catalana, o la **BRA**, que reivindica la República Aragonesa. En aquest sentit, l'actual bandera autonòmica **BCV** o la identitària **BNV**, així com qualsevol altra, són susceptibles de poder ser el senyal que identifique l'Estat valencià, la República Valenciana.

Respecte a la identificació sobre l'adscripció territorial de la persona que porta una bandera, també queda clar que si, posem per cas, un seguidor del *Tour* als Alps o als Pirineus vol ser comptabilitzat com a valencià per les càmeres de TV entre la munió d'espectadors que onegen banderes, aquest valencià haurà d'onejar una d'aquestes tres: la **BRV**, la **BCV** o la **BNV**. Ara, si aquest mateix valencià té una lleialtat al País Valencià bastant laxa i no li importa ser comptabilitzat com a català, pot onejar la **BCAC**, la **BCV** o la **BNC**. El mateix es pot dir si, en competes d'estar als Alps o als Pirineus, aquest valencià participa onejant una d'aquestes banderes pel carrer de Colom de València formant part d'una manifestació.

Respecte a l'adscripció ideològica de la persona que porta una bandera, el ben cert és que, al País Valencià, l'esquerra espanyola ha aconseguit que les banderes **BCAC**, **BCV** i **BNC** s'identifiquen amb eixa ideologia i que la dreta espanyola, i fins i tot l'extrema dreta, hagen d'alguna manera segrestat la **BCV**. Cal informar que, si bé al País Valencià la **BCV** passa per ser d'esquerres, a Catalunya, per contra, és una bandera amb un senyal ideològic interclassista que fins i tot per als partidaris de la **BNC** és de dretes o burgesa. Els sobiranistes valencians republicans, com a valencians de dretes, de centre o d'esquerres, assumim per aquest ordre les banderes: primer, la **BRV**;

després, la BNV, i, finalment, la BCV. Per a nosaltres, la BRV la volem com un senyal estrictament independentista valencià i republicà, és a dir, interclassista, per no estar adscrita ideològicament a l'esquerra o a la dreta, com ho és a Catalunya la BRC.

Respecte a la BCV, la posem la darrera perquè, de la mateixa manera que la BCAC a Catalunya, són –les dues– banderes constitucionals espanyoles. Però, malgrat aquesta classificació, la BCV no deixa de ser valenciana i susceptible de deixar de ser constitucional espanyola i esdevindre independentista valenciana; de la mateixa manera que per als catalans la BCAC no deixa de ser catalana i en el futur pot deixar de ser constitucionalment espanyola i esdevindre independentista. A més, com a valencians, no renunciem a cap de les nostres banderes.

